

- Element 3 — Odcinki izolowane torowe i zwrotnicze,
 „ 4 — Pędnie z osprzętem,
 „ 5 — Kable z osprzętem,
 „ 6 — Inne elementy.

b) Urządzenia wewnętrzne:

- Element 1 — Nastawnica bądź skrzynia kluczowa,
 „ 2 — Naprężacze,
 „ 3 — Stojaki z aparaturą przekaźnikową,
 „ 4 — Aparaty blokowe,
 „ 5 — Okablowanie (połączenia elektryczne),
 „ 6 — Inne elementy.

Przykład 16.

Urządzenia stacyjne zabezpieczenia ruchu pociągów przy przebudowie istniejących czynnych urządzeń w obrębie stacji.

Element 1 — Faza bądź podfaza robót.

Przykład 17.

Samoczynna blokada liniowa na planowanym odcinku.

- Element 1 — Semafor,
 „ 2 — Kable zabezpieczeniowe z osprzętem,
 „ 3 — Szafy torowe z aparaturą zabezpieczenia ruchu pociągów,
 „ 4 — Izolacje torów z dławikami torowymi,
 „ 5 — Kable zasilające,
 „ 6 — Szafy z aparaturą energetyczną,
 „ 7 — Przystosowanie urządzeń na stacji do współdziałania z blokadą liniową samoczynną,
 „ 8 — Inne elementy.

Przykład 18.

Urządzenia zabezpieczające ruch na przejazdach kolejowych stanowią 1 element.

Przykład 19.

Urządzenia rezerwowego zasilenia stanowią 1 element.

Przykład 20.

Urządzenia radiotelefoniczne na górkach rozrządowych.

- Element 1 — Stała stacja nadawczo-odbiorcza,
 „ 2 — Ruchoma stacja nadawczo-odbiorcza.

Przykład 21.

Urządzenia megafonowe na stacji.

- Element 1 — Linie kablowe i napowietrzne,
 „ 2 — Instalacja osprzętu megafonowego i aparatury nadawczej.

Przykład 22.

Oświetlenie reflektorowe na stacji.

- Element 1 — Wieża reflektorowa,
 „ 2 — Rurowanie, przewody, osprzęt i zainstalowanie reflektorów.

Przykład 23.

Oświetlenie zewnętrzne stacji stanowi 1 element.

Uwaga ogólna do wszystkich przykładów:

Podane przykłady podziału obiektów (robót) na elementy stanowią również kierunkowe wytyczne dotyczące opracowania tabel elementów dla obiektów (robót) nie objętych podanymi wyżej przykładami. Przy realizacji większych obiektów, dla których harmonogramowy okres wykonania przykładowego elementu przekracza znacznie 3 miesiące, należy dokonać dodatkowego podziału na mniejsze elementy, stanowiące jednak sprawdzalną część budowli lub robót.

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 marca 1960 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Przełsin” obszar o powierzchni 0,72 ha, położony w miejscowości Chotel Czerwony, w gromadzie Wiślica, w powiecie buskim województwa kieleckiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi wzgórze gipsowe położone na wschód od wsi Chotel Czerwony obok szkoły pod-

stawowej, otoczone ze wszystkich stron gruntami ornymi wymienionej wsi. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:2000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska roślinności stepowej oraz okazałych rozmiarów kryształów gipsowych widocznych w południowej i zachodniej ścianie wzgórza.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:
- wycinanie, niszczenie lub uszkodzenie roślin,
 - pasanie zwierząt gospodarskich i koszenie trawy,
 - zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
 - zaorywanie, niszczenie gleby, wydobywanie skał,
 - zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
 - polowanie, chwyatanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
 - umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wy-

- jątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

187

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 marca 1960 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Winiary Zagojskie” wzgórze gipsowe o powierzchni 4,81 ha otoczone ze wszystkich stron gruntami ornymi wsi Winiary, położone w miejscowości Winiary, w gromadzie Zagość, w powiecie pińczowskim województwa kieleckiego.

2. Granice rezerwatu zostały oznaczone w terenie i na mapie rezerwatu w skali 1:2.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska roślin stepowych.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- wycinanie, niszczenie lub uszkodzenie roślin,

- pasanie zwierząt gospodarskich i koszenie trawy,
- zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- zaorywanie, niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- polowanie, chwyatanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: *J. Dąb-Kociol*

188

OBWIESZCZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 1 maja 1960 r.

w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych.

Na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) ogłasza się tabelę kursową nr 5/60, stanowiącą załącznik do obwieszczenia.

Tabela kursowa, zawarta w załączniku, obowiązuje od dnia 1 maja 1960 r. Jednocześnie traci moc tabela kurso-

wa nr 4/60, stanowiąca załącznik do obwieszczenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 kwietnia 1960 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych (Monitor Polski Nr 30, poz. 144).

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. *Cz. Bajer*